

La Generalitat va atorgar a Justo Quesada, l'amo de MASA, ara perseguit, el Premi a la Qualitat

L'empori MASA (2)

La Generalitat valenciana va concedir el 1987 la distinció d'empresari exemplar a l'amo de MASA, que el 1983 havia instat públicament al vot socialista. Cinc anys després, la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme es decideix per fi a fer justícia amb el principal urbanista del sud.

Si la urbanització Cabo Cervera de Manoli, SA, MASA, encara estimula odis a Torrevella per la seua agressió al medi ambient litoral, tot l'entorn de la preciosa llacuna Salada de Torrevella i la Mata conserva les empremtes d'un fenomen altament depredador. Estructurada al voltant de la carretera comarcal 3321, la seua ribera està quasi exclusivament construïda per l'empresa MASA de **Justo Antonio Quesada Aniorte** amb les urbanitzacions La Siesta, Punta de la Víbora i Las Torretas 1, 2 i 3.

Punta de La Víbora era originalment sòl rústic i els seus bungalows-hotels van ser venuts sense infraestructura. Quant a Las Torretas, un informe sobre "zones naturals a protegir", realitzat pel Col·legi d'Arquitectes d'Alacant i editat amb suport de la Diputació Provincial, advertia que, malgrat que "l'actual PGOU classifica les àrees pròximes a les llacunes com a sòl rústic normal", tal cosa "no ha impedit l'aparició d'urbanitzacions i actuacions aïllades d'envergadura en un terme natural que és "refugi de moltes aus que escapen del Fondó d'Elx

durant la temporada de caça". La Torreta II va tenir problemes, com quasi sempre, de qualitat, de manca de llicències i d'infraestructures.

"La major degradació ambiental de la zona" -afegia l'estudi arquitectònic- era l'impacte causat "per l'abús de les segones residències" i especialment per dos plans parcials", referint-se a La Torreta, de MASA, i a Los Balcones, del Banc d'Alacant, i també a la construcció en la Punta de la Víbora que voreja igualment les salines de Torrevella. El 1975, el Fons Mundial per a la Vida Salvatge havia de-

La majoria de les urbanitzacions de MASA difícilment poden superar la legalització.

ARXIU

clarat aquestes llacunes "zona humida d'interès ecològic a protegir". No obstant això, MASA va eixir-se amb la seua.

MASA va actuar també al costat de la pineda de Guardamar i la Mata va devorar terreny públic i va transformar irreversiblement algunes magnífiques dunes costaneres. Hi ha alçat Lomas del Polo, Pinomar i l'hotel de bungalows El Moncayo. De ben poc va servir que tècnics de la COPUT s'hi oposaren i declararen que la majoria de les edificacions en els arenys i dunes de la Mata-Torrevel·la –"les més importants del Mediterrani"– eren completament il·legals, o que la seua urbanització, Pini-mar, actua de pantà d'aigua embassada que talla la carretera principal en el Fons del Marí sempre que hi ha tempesta.

TRES-CENTS MILIONS, PRIMERA MULTA

La Generalitat valenciana duu endavant un complicat procés de sancions, legalitzacions i demolicions d'habitatges de MASA a tota la comarca del Baix Segura, particularment del pla parcial Mil Palmeras de Pilar de la Foradada, complex ple d'irregularitats del qual informàvem en el número anterior d'EL TEMPS. El passat mes de juny, la promotora-constructora del polèmic residencial, Milpasa, Mil Palmeras, SA, de MASA, interposava una querrel·la contra el director general de la Vivenda, **Gerard Roger**, al·legant presumpta falsedat en document públic. Davant la importància de la infracció urbanística, Roger havia ordenat l'anotació al Registre de la Propietat d'Oriola de totes les finques construïdes per Milpasa, fórmula mitjançant la qual qualsevol consumidor podria, entre altres coses, evitar la costosa trampa de pagar per una vivenda que ha de ser enderrocada.

A començament d'enguany, la Generalitat va imposar a MASA una multa superior als 300 milions de pessetes, tan sols per una part il·legal del pla parcial Mil Palmeras. Atesa la importància de la multa, el Consell va ordenar-la directament. Gerard Roger comenta: "MASA ha recregut contra cada actuació nostra. Existeixen ordres d'enderrocament pendents d'executar, per ells o per nosaltres. És necessari comprovar si es pot restituir la legalitat, anotant als registres les variacions per evitar danys i molèsties a compradors de bona fe. Independentment d'això –assevera el director general de la Vivenda– tots els habitatges que no es legalitzen o no puguen ser-ho s'hauran de demolir".

UNA XARXA EUROPEA

Propietari de supermercats, botigues de mobles, discoteques i serveis establerts als seus residencials, J. A. Quesada Aniorte és el primer constructor, promotor i venedor de la frontera sud valenciana. El seu pare, de Sant Miquel de les Salines, va començar l'imperi de la rajola el 1972. Abans havia visitat la presó per fraus comesos com a delegat al seu poble de la casa de motos Sangla. Va continuar amb negocis de caravànings i, ja per fi, l'especulació de terrenys en una Torrevel·la que encara era una postal mediterrània.

Aquest Quesada va iniciar MASA, i amb aquest anagrama va construir un paradís, a través de Belén Quesada, SA, o Pueblo Quesada, SA, la urbanització Ciudad Quesada: un vaixell de luxe de xalets i bungalows a Rojales, amb aeroport civil esportiu, camps de golf i preus distingits. El seu fill, l'actual amo de MASA, fou detingut durant dos dies per la policia judicial acusat d'evadir més de mil milions de pessetes. No van poder provar res, i va quedar

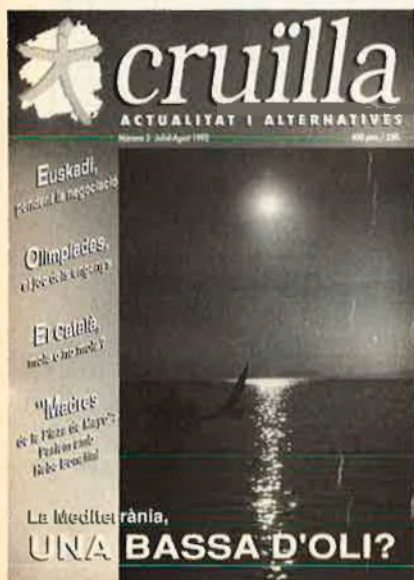
lliure sense càrrecs. El tuf d'una possible vendetta de la competència va flotar en l'aire.

Amb oficines de venda a tot Europa, connectades mitjançant una extensa xarxa de venedors, la MASA Agencia Internacional, SL, compra-venda de finques, del carrer de Cavaller de Rodes, 33, de Torrevel·la, canalitza capital bàsicament estranger. Tot està previst i els compradors no paren en qualsevol fonda. Són atesos pels serveis hostalers de l'imperi immobiliari: Hotel Masa Internacional, Restaurante Edén Roc i Hotel Berlín.

PREMI A LA QUALITAT

La primavera del 1987, el president de la Generalitat valenciana, **Joan Lerma**, lliurava el Premi a la Qualitat del Consell a J. A. Quesada Aniorte, l'empresari que edificava triant zones d'alt valor ecològic i que va començar amb materials de desfeta i entre grans picabaralles de propietaris. Al mateix temps que un diari local l'anomenava *Importante* del mes. Aleshores, aquest capitost del sòl requalificat ja facturava un volum anual de 15.000 milions de pessetes.

El premi, atorgat precisament quan el municipi de Torrevel·la semblava decidit a *tocar-li*, no va ser políticament rendible, però, i Quesada Aniorte, que en les eleccions municipals de 1983 havia cridat a votar públicament a votar el PSOE, va malbaratar el seu nom i la seua cartera organitzant l'aventura política del PDP local. Una Democràcia Cristiana amb vistes al mar, la llista de la qual anava farcida de candidats en la nòmina de les seues empreses auxiliars, finalment òrfena de regidors. Quesada va ocupar el lloc sisè de la llista i el seu mestre d'obres, **José Antonio Montesinos**, actual regidor del PP, anava

cruïlla: trobar-se, triar, transformar

Núm. d'estiu

- Euskadi: la negociació pendent
- Entrevista a Enric Valor
- La Mediterrània, una bassa d'oli?
- Contra la Sida, l'acció és vida
- Parlem amb les mares de la "Plaza de Mayo" de l'Argentina
- Dossier: Olimpíades, els jocs dels enganys

De venda a quioscos i llibreries

Informa't o subscriu-te per telèfon

Cruïlla, Actualitat i Alternative
c/ Arc del Mercat, 4
08030 Barcelona
Tel. i Fax: (93) 346 79 79

El Consell va aprovar una sanció a MASA superior als 300 milions de pessetes. ¿Només un escarment?

ARXIU

en primer lloc, seguit del seu advocat, **Vicente Chaparría**. Escassament generós, només sis milions de pessetes es va gastar MASA en la fallida operació polític-immobiliària.

Després de l'edificant aventura cristiana, MASA va traslladar el seu suport al PP. No va descobrir petroli, ja que les principals candidatures del consistori de Torrevella no han estat més que silencioses pantalles per als interessos dels promotors, col·locats als primers números de quasi totes les llistes municipals. Així, la societat local en alça Construcciones y Proyectos Torrevieja, Torrecons, SL, va lligar-se al PSOE, i va situar com a candidats socialistes **Francisco Montesinos Teruel**, ex-regidor, i **José Manuel Gallera Caro**, tots dos socis únics de Torrecons durant molt de temps, i aquest últim gendre de l'ex-alcalde socialista, **Joaquín García Sánchez**, ex-responsable d'Urbanisme. Així mateix, el novè candidat del PSOE, **José Banuls Samper**, estava vinculat a un grup constructor de diverses urbanitzacions. D'altra banda, **Manuel Mirete Bernabé**, soci de destacats promotors, que havia encapçalat la candidatura Progresistas Independientes, és actualment regidor socialista. L'alcalde en vigor, el popular **Pedro Hernández Mateo**, va mantenir una constructora anys enrere i més tard una empresa de materials per a la construcció.

La política-ficció local comenta que l'a-

lemanys **Hans Gunter Frei**, pioner de les promocions a la comarca, va arribar a Torrevella amb capital nazi, després d'haver cremat la seua fàbrica germana. Eren els anys setanta. Lligat a la mala sort i a socis aventurers, poc de temps després la Interpol l'apressava per estafes i negocis foscos. Un dels socis de l'ultra era **Emeterio P. Belda**, ex-director del Banc Popular, expulsat anys enrere per estafa. Altre soci era **Mario Eduardo Aldeguer Valdivia**, candidat de la Candidatura de Unidad Torrevellense, CUT, llista independent de dreta que va encapçalar l'antiga alcaldessa socialista **Rosa Monzón Valero** que també va estrenar-se al rendible món de la construcció local. Gunter Frei és l'amo del restaurant i pista de bitlles Los Europeos, de la urbanització Europark, a prop de La Mata. Segons una font municipal, l'alemany, que actualment no opera en la construcció, ha arribat a vendre les mateixes vivendes tres o quatre vegades, i també a expandir-les sense fer-les. A la Mata va cometre una important estafa amb l'exploració repetida d'una àmplia parcel·la el volum de la qual s'havia esgotat.

UNA CIUTAT INCONTROLADA

Torrevella és la ciutat costanera amb un nivell de vida més alt després de Lloret de Mar i Calvià. El turisme estatal i internacional és la principal font d'ingressos de la

bella població de la frontera valenciana. Una font que ha pogut assecar-se a causa d'un desenvolupament urbà caòtic i una escassa infraestructura. Segons dades municipals, "onze milions de persones van pernoctar a la ciutat el 1986, amb un total de 25.000 milions de pessetes, sense incloure-hi les inversions immobiliàries". Aquell any i amb bastants modificacions de la direcció general d'Urbanisme del Consell, va ser aprovat el PGOU de Torrevella, però el seu nucli urbà no ha cessat d'inflar-se des dels primers vuitanta amb la permissivitat de l'antiga Llei del Sòl.

Torrevella ha estat la primera ciutat de l'estat en concessió d'habitatges i, si el ritme no s'haguera reduït, la primera d'Europa. El 1985 es concediren prop de 2.690 llicències per a habitatges. El 1987 la xifra anual es va a disparar a 6.255 permisos. El 1988 l'antic poble pescador va arribar a deu mil vivendes cada any. Tota una nova metròpoli situada, a més, sobre una falla sísmològica: el 1929 un tràgic terratrèmol va destruir la ciutat.

Aquest creixement és impossible de vigilar amb els escassos serveis municipals. Només dues persones s'encarreguen de les cèdules d'habitabilitat, de l'inspecció, de l'atenció al públic, o de les valoracions tècniques per al jutjat d'Oriola quan hi ha desastres o robatoris als habitatges.

Ismael Belda